

[Krag.]

tigelse og Handel og Omsætning blomstre.“

Og saa er det dog besynderligt at se, at paa denne Baggrund, som jo i højere Grad sikkert end noget som helst andet hjalp Socialdemokratiet til Sejren ved April-Valget i 1929, har man dog gennem hele dette Aar ikke gennemført en eneste positiv Erhvervsforanstaltning, som har givet Arbejde til ledige Hænder. Og hvordan Vinteren vil blive, er der jo ikke en eneste i denne Sal, der nærer fjerneste Tvivl om; det er dog virkelig besynderligt, at dette høje Ting endnu i Dag paa Baggrund af den Profeti, jeg nylig har citeret for Dem, aldeles ikke har nogen Oversigt over, ad hvilke Veje den høje Regering vil imødegaa Krisen i den kommende Vinter og den kolossale Arbejdsløshed, der vil følge med den.

Det er besynderligt, naar man husker, at det var Alfa og Omega i de radikalsocialdemokratiske Taler forud for Valget: Den siddende Regering er evneløs; den skal skaffe Arbejde, den skal give de ledige Hænder Beskæftigelse, den skal sætte Hjulene i Gang, eller ogsaa skal den gøre Plads for os; vi har Midlerne til at løse Opgaverne.

Maaske vil den højtærede Handelsminister sige, at *noget* er dog gennemført. Jeg hørte jo det ærede Medlem Hr. Sneum tale om, hvad der allerede var tilvejebragt, og hvor glade visse erhvervsdrivende var over de Muligheder, her var givet dem. Men jeg vil anmode ærede Medlemmer om at gennemgaa det Forslag til Fremme af danske Erhvervsinteresser, som af Handelsministeren blev gennemført i forrige Samling, og sammenligne dette med de Rotheske 8 Punkter fra 1921; som den daværende Handelsminister havde udformet som Grundlag for den Støtteaktion, man den Gang mente at kunne sætte ind.

Jeg beder Dem erindre og genopfriske de Haagens Skaaler, der blev udgydt over dette Forslag, og tænke paa, hvad det er, den højtærede Minister kom med i forrige Samling og fik gennemført. Han fik forlænget de af Venstre i 1928—29 gennemførte Love om billige Driftsloaan til Industri og Haandværk. Han foreslog 1 Million mindre pr. Aar, end der hidtil var ydet — det var hans Indsats paa dette Punkt. Han fik Eksportkreditterne, som har været til stor Gavn for Eksporten, udvidet fra 50 til 60 Millioner. (*Hans Nielsen: Ja, ja!*) Ja, ja, men paa dette Punkt har vi allerede for længst peget, medens De endnu sad og drømte Importforbud og Tolddrømme, det

vil det ærede Medlem sikkert erindre; naar han tænker lidt tilbage.

Handelsministeren fik lovfæstet den Finanslovbevilling, som Venstre indsatte i 1927 paa 40 000 Kr. om Aaret til Landvindingsbestræbelser for dansk Produktion. Han fik lovfæstet Bevillingen paa 400 000 Kr. som Støtte for Eksportpropaganda i Udlandet. I 1926 blev der bevilget paa Finansloven 50 000 Kr., men den Bevilling satte Venstres Regering op til 100 000. Nu foreslaas der 400 000 Kr. i Løbet af 3 Aar. Ja, det er jo ganske vist en Forhøjelse, men særlig imponerende forekommer den mig ikke at være, og af afgørende Betydning for en Ændring af de erhvervsmæssige Forhold tror jeg heller ikke den vil blive.

Men man maa nok spørge, hvor Milliontalskuddene fra 1926 er blevet af. Eller de 24 pCt. Told fra 1927? Borte, Borte har helt taget dem, ingen ved, hvor de er forsvundet hen. (*Hans Nielsen: Sukkerroerne!*) Det kommer jeg til om et Øjeblik. Jeg indrømmer, her er virkelig gjort en Indsats. De danske Landbrugsarealer, som i Aar giver den største og trods den lave Pris mest indbringende Afgrøde, deres Dyrkere skal Staten i Aar støtte med 1,2 Mill. Kr., hvortil de Skatteydere skal bidrage, paa hvis Jorder Afgrøde af langt, langt mindre Værdi pr. Arealenhed vokser frem. Det er den Indsats, her er gjort.

Jeg spørger det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen: efter at man har set det Gennemsnitsresultat pr. Tønde Land, man i Sukkerroegnene har naaet; efter at man har set, hvilke Kornpriser vi er kommet ned paa, efter at man har set, at det korndyrkende Landbrug er langt vanskeligere stillet end Sukkerroedyrkerne i Landets bedste Egne, vilde det ærede Medlem saa ogsaa være gaaet med til at yde 1,2 Mill. Kr. af Skatteydernes Penge til det Landbrug, som i Øjeblikket er det gunstigst stillede i Landet? (*Hans Nielsen: Ja!*) Jeg tvivler derpaa; det ærede Medlem siger ja; det vidner enten om Mangel paa Kendskab til denne Sag eller om en Letfærdighed med offentlige Midler, som det ærede Medlem som Finansudvalgsmedlem ikke burde udvise.

Men der er dem, der mener, at naar alt dette bliver borte, er det, fordi Regeringen er splidagtig med sig selv. Man har jo faaet tre radikale Ministre, og selv om de ikke sidder paa Bukken, men andetsteds i Vognen — vi har jo faaet at vide, hvor det er, de er anbragt —, sporer man alligevel netop overfor Beskæftigelses- og Erhvervsproblemet de Herrers Indflydelse.